

חי מעדרי עגלי המרבק בלבד. יש להבין שחלק מהעגלים נקנה מהחוץ; ב־15 משקים שבמושב הוחזקו „עדרי־עגלים” שמנו מ־10 עד 15 ראש; ב־52 משקים יחידת עדר העגלים נעה בין 5 ל־9 ראשים ורק השאר הסתפקו בפחות מ־5 עגלים למשק. יש להניח שחברי כפר־יהושע מכירים בסכנת הרכישה של עגלים מהחוץ, אולם מן הראוי להזהירם מדי פעם למען לא תיגרמנה להם תקלות רציניות (בבריאות עדריהם) בעקב הבהלה לעגלים „מכל הבא ליד”.

בבואי לסכם את הרושם מהדו"ח לשנת תש"ך עלי לציין בשמחה שבוקרי כפר־יהושע ממשיכים לשקוד על העלאת רמתו של הענף ורואים בו, כנראה, גם כיום את הענף המרכזי במשק החקלאי שלהם.

היטיבו לעשות אנשי מושב זה, כשמסרו בזמנו את ריכוז הענף בידי אדם מיוחד, בעל מקצוע, שסייע בידם להתגבר על תקלות שונות ומשמש להם עד היום יועץ נאמן בקידום הענף מכל הבחינות שהן; והאירה להם ההצלחה באופן מיוחד בכך שהטילו תפקיד זה על הח' מ. פיכמן. תומצת לפי „חוברת על ענף הרפת — תש"ך ע"י י. ע.

עמד השומן הממוצע של העדר על 3.64% ובר־תש"ך הצטמק עד ל־3.5%. אמנם יש להודות שדרגה זו גבוהה במקצת מהממוצע של משקי הביקורת בארץ, אבל זוהי נחמה פורתא, ולשעה בלבד, אם בוקרי כפר־יהושע לא ישימו לב במיוחד לשיפור תכונה זו בעדרים.

בגיל הממוצע של הפרות חלה תזונת־מה: בתשי"ט היה הגיל הממוצע 6.29 שנים ובר־תש"ך — 5.2 שנים.

גודל יחידת העדר למשק נע, כבעבר, בגבולות רחבים מאוד. במפקד שנערך ליום 1 באוקטובר 1960 נמצאו מספר משקים שלא החזיקו פרות כלל ולעומתם היו כאלה שעדריהם מנו אף למעלה מ־20 ראש (מחוץ לעגלי־מרבק). המספר הגדול ביותר של פרות למשק אחד היה 11, אולם ברוב המשקים מספר הפרות נע בין 5 ל־8 גולגלות.

התעצם בשיעור ניכר ענף עגלי־המרבק. בסוף שנת תש"ך נתפקדו במושב 578 עגלים; שווקו במשך השנה 365 ראש שמשקלם הממוצע נע סביב 490 ק"ג; היוצא מזה שהמושב סיפק בתש"ך לשוק הבשר למעלה מ־179 טונות בשר

חלב לילדי בתי־הספר

הנשיא קנדי חתם על החלטת הקונגרס להקציב בשנה הנוכחית 105 מיליון דולר למימון הספקת החלב לילדי בתי־הספר. בשנת התקציב האחרונה שנסתיימה ב־30 ביוני, נהנו מתכנית הספקת החלב מממשלתית 85 אלף בתי־ספר ומוסדות שונים לטיפול בילדים. למעלה מ־2% של חלב־שתייה, שהוצא לשוק, הופנה לפי התכנית הנ"ל לבתי־הספר.

הפיכה ל„צרת” העודפים של חלב

האיכר פראנסיס סמיט כותב במכתבו ל„הוארדס דיירימן”:

עודפי־החלב שבארצנו (ארה"ב) אינם אלא חרפה ובושה, הוועקת עד לב השמים. המחלבות אוספות מהיצרנים חלב טוב מלא־ערך, מפחיתות בו את השומן עד ל־3.5% ומוציאות אותו כך לשוק בבקבוקים. אחרי זה הן מוחלות את השארית (השמנת) במים רבים ומייצרות כביכול גלידה או „מקלות־ארטיק” למיניהם השונים. יש המתחזפים ודוחסים לתוך המטעמים האלה קוביות קרח ועירות. מיני גלידה כאלה כה מלאים אויר מעובה עד שנדמה לך, בראותך אותם במצב נמס, שהאויר הוא המרכיב העיקרי של תוצר זה, וחלקו בגלידה עולה עד ל־80%.

ממשלתנו מתחבטת, כידוע, בבעיות העודפים בשעה שאין כל יסוד לכך. אילו היתה הממשלה מכבידה את ידה על כל מיני מפעלי־תעשייה מהסוג הנ"ל, על האופים וכדומה, וכופה עליהם השימוש בחומרי־גלם ממשיים בכמויות מתאימות בתהליך הייצור של המיצרכים הנ"ל, מובטחני שבעיית העודפים היתה נעלמת ללא כל קושי.